

Marek Derwich

"Officium de tempore w rękopiśmiennych antyfonarzach zakonów benedyktyńskich w Polsce od XV do XIX wieku (...)", Tadeusz Bratkowski, Rzeszów 2013 : [recenzja]

Hereditas Monasteriorum 3, 388

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

się odniesienia do wszystkich najważniejszych średniowiecznych teologów monastycznych, ze św. Bernardem na czele. Na podstawie zebranych studiów uzyskujemy bardzo integralny obraz zainteresowań i poszukiwań teologów związanych z monastycyzmem średniowiecznym. Autor wyraźnie pokazuje, że bezdyskusyjne pierwszeństwo w teologicznych poszukiwaniach monastycznych ma osoba Jezusa Chrystusa, którego znajomość jest i ma stawać się w coraz większym stopniu „filozofią”, czyli normą i stylem życia mnicha. Może to wydawać się rzeczą oczywistą, ale pokazanie, w jaki sposób nadawano to pierwszeństwo osobie Jezusa Chrystusa i w jakich kategoriach teologicznych je ujmowano, określa istotę życia monastycznego, a tym samym pozwala zrozumieć wiele zagadnień dotyczących innych aspektów monastycyzmu.

ks. Janusz KRÓLIKOWSKI
Wydział Teologiczny Sekcja w Tarnowie
Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie

Tadeusz BRATKOWSKI, *Officium de tempore w rękopiśmiennych antyfonarzach zakonów benedyktyńskich w Polsce od XV do XIX wieku* [*Officium de tempore in the handwritten antiphonaries of Benedictine convents in Poland in 15th-19th centuries*], Rzeszów: Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, 2013, pp. 337, table of contents and abstract in English, bibliography, indexes of: people, places, incipits, hymns, and items

In the first chapter the author discusses the genesis and development of Benedictine officium divinum. In the second, the preserved antiphonaries: firstly from medieval Polish abbeys, few of the male abbeys of Tyniec and Sieciechów, and 9 of the nunnery in Staniątki; secondly of the post-Tridentine female abbeys of Chełmno congregation, 3 of Chełmno, 2 of Toruń, 9 of Sandomierz (including 2 graduals/antiphonaries), 3 of Przemyśl and 1 of Jarosław. In the third chapter the author discusses the contents of their de tempore part, thus the liturgical year (in order: Advent, Christmas, Lent, Easter, ordinary time) divided into antiphonaries of cursus monastic and cathedral. The fourth chapter analyzes their musical repertoire, firstly antiphons, then responsoria. The appendix summarizes antiphonss from the antiphonaries of Mściśław (about 1400), the abbot of Tyniec, according to initial formulas and its responsoria prolixa, modus I-VIII.

Marek DERWICH
Institute of History
University of Wrocław